

- A Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét azzal, hogy a felperest a többi vállalkozáshoz hasonlóan kezelte, miközben az általa elkövetett jogsértés összemérhető súlya jelentősen eltérő bánásmódot igényelt volna. A Bizottság a bírság mértékének meghatározásakor csupán az eladások értékének 1 %-os különbözetét vette figyelembe azon tény ellenére, hogy a felperes kevesebb jogsértést követett el, és azok közül egyik jogsértés jellege sem minősült keményvonalasnak, és annak ellenére, hogy a Bizottság megállapította, hogy a felperes nem hajtotta végre a kartellt. Továbbá a Bizottság megsértette a megkülönböztetett bánásmód tilalmát azzal, hogy sokkal később közölte a felperessel, hogy vizsgálatot folytat vele szemben, mint a többi vállalkozással, és ezzel kárt okozott az a felperesnek.
- A Bizottság megsértette a gondos ügyintézés elvét azzal, hogy a közigazgatási eljárás ésszerűtlenül sokáig tartott, illetve hogy ezt az eljárást egy közbenső kérdés megoldása miatt felfüggesztette. A Bizottság továbbá megsértette az egyenlő bánásmód elvét azzal, hogy a felperessel szembeni magatartása indokolatlanul sérelmes volt, aki emiatt a neki nyújtott 1 %-os bírságsökkentés helyett nagyobb arányú csökkentésben kellett volna, hogy részesüljön.
- A felperes a Bizottság hatáskörének hiányára, az egyenlő bánásmód elvének tág értelemben vett megsértésére, valamint az indokolási kötelezettségre hivatkozva vitatja a Bärlochernek — amely vállalkozás a felperes tényleges, illetve potenciális versenytársa — nyújtott (több mint 95 %-os) bírságsökkentést. A felperes álláspontja szerint a bírságsökkentés egy olyan támogatással egyenértékű, amely torzíthatja a versenyt. Továbbá, illetve másodlagosan a Bizottság a megtámadott határozat felperessel közölt nem változatában nem tüntette fel a bírságsökkentés indoklását, amely egyenértékű az indokolási kötelezettség megsértésével.
- A felperessel szemben kiszabott bírság megsértette a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatást és az abból eredő elveket. A Bizottság ugyanis a bírságkiszabás során nem vette kellően figyelembe azt a tény, hogy a felperes a többi vállalkozástól eltérően nem vett részt keményvonalas kartell jogsértésekben, és az érintett piac egészen versenyző magatartást tanúsított. A Bizottság a felperes jogsértésének súlyát tévesen értékelte azzal, hogy versenyellenes magatartás tulajdonított neki. Ráadásul a Bizottság nem értékelte a Faci által ténylegesen játszott szerepet, nem vette figyelembe a felperes kis méretét, korlátozott piaci erejét és azt, hogy a többi vállalkozáshoz képest nem volt képes a versenyt torzítani, továbbá ezzel kapcsolatban határozatát nem javította ki a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatás 37. pontja értelmében annak érdekében, hogy a hivatkozott iránymutatást jogszerűen alkalmazza.

2010. január 27-én benyújtott kereset — Akzo Nobel és társai kontra Bizottság

(T-47/10. sz. ügy)

(2010/C 100/80)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Akzo Nobel NV (Amszterdam, Hollandia), Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Németország), Akzo Nobel Chemicals B.V. (Amersfoort, Hollandia) és Akcros Chemicals Ltd (Stratford-upon-Avon, Egyesült Királyság) (képviselők: C. Swaak és Marc van der Woude ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék részben vagy egészben semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkének (1) és (2) bekezdését, és/vagy
- csökkentse a megtámadott határozat 2. cikkének (1) és (2) bekezdésében kiszabott bírságot, és/vagy
- állapítsa meg, hogy az Akzo Nobel Chemicals GmbH és az Akzo Nobel Chemicals B.V. nem vonható felelősségre az 1993 előtt elkövetett jogsértésekért, valamint, hogy az Akzo Nobel N.V. nem vonható felelősségre az 1987-től 1998-ig terjedő időszakban elkövetett jogsértésekért, sem egyénileg, sem pedig az Elementis cégcsoporthoz tartozó vállalkozásokkal egyetemlegesen;
- a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a 2009. november 11-i bizottsági határozat (COMP/38.589. sz., fűtés-stabilizátorok ügy) annyiban történő megsemmisítését kérik, amennyiben a Bizottság a felpereseket felelősnek találta az EK 81. cikk (jelenleg az EUMSZ 101. cikk) és az EGT-megállapodás 53. cikkének az árak rögzítése céljából történő összejárás, értékesítési kvótákon át történő piacfelosztás, ügyfelek felosztása, valamint üzleti szempontból érzékeny, különösen az ön stabilizátorok ágazatában az ügyfelekre, termelésre és értékesítésekre vonatkozó információk cseréje útján történő megsértéséért. A felperesek másodlagosan a velük szemben kiszabott bírság jelentős csökkentését kérik.

A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság számos ténybeli és jogalkalmazási hibát követett el azáltal, hogy megállapította a felelősségüket, a kérelmeik alátámasztása érdekében pedig három jogalapot terjesztenek elő.

Az első jogalap keretében a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság az ön stabilizátorokkal és EBSO/észterekkel kapcsolatos állítólagos jogsértés vizsgálatának a felperesekkel szembeni lefolytatása során megsértette a gondos ügyintézés, az ésszerű határidő és a védelemhez való jog elveit. A bizottsági vizsgálat elhúzódása nem eredményezi az elévülésnek az 1/2003 rendelet 1/2003⁽¹⁾ 25. cikkének (6) bekezdése szerinti nyugvását. A felperesek továbbá azt állítják, hogy a Bizottság megsértette a védelemhez való jogukat, amikor nem biztosított számukra hozzáférést az ügyiratukban található mentesítő és terhelő dokumentumokhoz.

A felperesek a második jogalap keretében előadják, hogy a Bizottság elmulasztotta bizonyítani a jogsértések fennállását és a felpereseknek a jogsértések állítólagos teljes időtartama alatt fennálló felelősségét. A felperesek másodlagosan úgy érvelnek, hogy a Bizottság az állítólagos időtartam egy része tekintetében elmulasztotta bizonyítani a jogsértés fennállását, aminek a bírság számítása során csökkentő tényezőként kellett volna érvényesülnie. A Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet 25. cikkében előírt tízéves elévülési időre vonatkozó szabályt, és az időmúlás következtében a felperesekkel szemben nem szabhat ki semmilyen bírságot.

A felperesek harmadik jogalapja másodlagos jellegű, és csak abban az esetben releváns, ha a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az elévülés nem képezi akadályát a Bizottság által a felperesek ellen folytatott eljárásnak és/vagy az első jogalap keretében állított jogsértések nem vezethetnek az egész határozat megsemmisítéséhez. Először is, a Bizottság tévesen állapította meg a Pure Chemicals Ltd és az Akzo Nobel N.V. felelősségét az Akcros J.V. magatartásáért, mivel az utóbbi kizárólagos felelősséggel tartozik az általa tanúsított versenykorlátozó magatartásért. Másodszor, a Bizottság a J.V.-t megelőző időszak vonatkozásában elévülés következtében nem járhat el az Akzo Nobel Chemicals GmbH és az Akzo Nobel Chemicals B.V. társaságok ellen. A felperesek előadják, hogy a Bizottságnak a J.V.-időszak vonatkozásában külön-külön kellett volna megállapítania a felperesek és az Elementis cégcsoport(hoz tartozó társaságok) felelősségét. A Bizottság továbbá a bírságok számítása során tévesen kétszeresen vette figyelembe a J.V. forgalmát.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003., L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

A Közszolgálati Törvényszék F-17/09. sz., Meister kontra OHIM ügyben 2009. november 30-án hozott ítélete ellen Herbert Meister által 2010. február 2-án benyújtott fellebbezés

(T-48/10. P. sz. ügy)

(2010/C 100/81)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Herbert Meister (Muchamiel, Spanyolország) képviselő: H.-J. Zimmermann)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)

A fellebbező(k) kérelmei

— A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Közszolgálati Törvényszék F-17/09. sz., Meister kontra OHIM ügyben 2009. november 30-án hozott ítéletét;

— a Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés a Közszolgálati Törvényszék F-17/09. sz., Meister kontra OHIM ügyben 2009. november 30-án hozott ítélete ellen irányul, amelyben a Közszolgálati Törvényszék a fellebbező keresetét mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította.

A fellebbező a fellebbezése alátámasztásául előterjeszti, hogy az elsőfokú eljárásban a kereset azért volt szükséges, mert a tényállás közvetlen összefüggésben van a jogvita tárgyával az előző F-138/06. és F-37/08. sz. egyesített ügyekben, amely ügyekben a keresetlevél benyújtásának időpontjában még nem hoztak határozatot. A fellebbező előterjeszti, hogy az F-17/09. sz. ügyben a szóbeli tárgyalás nélküli *a limine* elutasítás az elfogadhatatlanság miatt sérti az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkében foglalt meghallgatáshoz való jog garanciáit. A fellebbező ezenkívül arra hivatkozik, hogy a Közszolgálati Törvényszék nem adott helyt a fellebbező által — az F-37/08. sz. ügyben hozott határozattal szemben benyújtott fellebbezésre tekintettel — benyújtott eljárás felfüggesztése iránti kérelemnek. A fellebbező végül arra hivatkozik, hogy az első fokon eljáró bíróság hiányosan és jogilag tévesen értékelte a tényállást.